

E L Ő S Z Ó

a Módszertani Közlemények 36. évfolyama elé

Folyóiratunk a nehéz körülmények ellenére is él, s változatlan népszerűségnek örvend pedagógusaink körében. Ez ad erőt, hitet szerkesztőségünknek ahhoz, hogy útjára bocsássa a *Módszertani Közlemények* immár 36. évfolyamát is. Azzal a reménykedéssel és bizakodással, hogy a 36.-at – közös erőfeszítésünk eredményeképp – még számos évfolyam követi majd. Történetlenül hiszünk abban is, hogy *iskoláink, könyvtáraink, gyakorló pedagóguskollégáink és olvasóink* sem vonják meg tőlünk segítő-támogató előfizetésüket lapunk folyamatos megjelenése érdekében.

A támogatóink iránt érzett tiszteletünk jeléül most közreadjuk – betekintés, tanulmányozás végett – *az 1996-os laptervünket*, hogy előfizetőink, a velünk rokonszenvezők is lássák: *merre tart folyóiratunk, s mit kíván fölállalni – az elkövetkező néhány évben – sokasodó iskolai feladataink és gondjaink közül.*

AZ 1996-OS LAPTERVÜNK CÉLKITŰZÉSEI, FELADATAI

A Módszertani Közlemények 1996-ban már a 36. évfolyamába lép. E jelentős múltira visszatekintő folyóiratunk a jövőben is változatlan hittel, de a megújulásra mindig kész szándékkal kívánja szolgálni tanuló ifjúságunk eredményes nevelését, oktatását: gyakorlatias iskolaszemléletével, az óvoda és a középiskolák felé való nyitottságával, valamint minden igaz és időt álló pedagógiai érték közkinccsé tételével, segítve ezáltal is tanítóink, tanáraink iskolai munkáját, módszertani kultúrálosítását, az önállóság, a megújulás útját kereső iskoláink hatékonyabb, eredményesebb tevékenységét.

Folyóiratunk legfőbb törekvése ennél fogva, hogy minél gazdagabb választékát adja a korszerű alternatív pedagógiai programoknak, az elméletileg is megalapozott didaktikai útbaigazításoknak, a hasznos és célra vezető módszeres eljárásoknak, a gyakorlatban jól bevált műhelyfogásoknak, az időszerű, előre mutató problémafölvetéseknek: különös tekintettel alapozó iskoláinkra.

Fokozott gondot kíván fordítani lapunk a nemzeti, az iskolai hagyományápolásra, az anyanyelv igényes használatára, a humán, a művészeti, a természettudományi tárgyak személyiségformáló erejének maradéktalanabb kiaknázására, jeles évfordulóink, ünnepeink élményt nyújtó iskolai megünneplésére.

Továbbá fontosnak tartja folyóiratunk az egyházi iskolakultúrák értékeinek, valamint a feledésbe merült vagy politikai okokból agyonhallgatott pedagógiai „örökségünk”-nek a megidézését, hasznosítását éppúgy, mint a legújabb szaktudományi, módszertani kiadványok ismertetését, az élen járó külföldi tapasztalatok közreadását, a határainkon túl élő magyarság iskolakultúrájának fölállalását, értékeiknek publicitását.

ALAPELVEINK SZELLEMEBEN KONKRÉT FELADATAINK A KÖVETKEZŐK LENNÉNEK:

1. *Kiemelt szerepet kell szánunk nemzeti értékeink, hagyományaink tiszteletére, ápolására, az anyanyelv igényes használatára nevelés kérdéseinek, feladatainak.*
2. *Hasonló súllyal kívánunk foglalkozni az erkölcsi, az érzelmi nevelés hatékonyságát előmozdító kérdésekkel is.*
3. *Nem hagyhatjuk figyelmen kívül az egészséges életmód, a közösségi szellem, a felelősségérzet, a kultúrált magatartás és az önfegyelem időszerű kérdéseit sem.*

4. *Változatlanul szólunk kell a sikeres tanítás-tanulás, a hatékony készség- és képességfejlesztés eredményes módszereiről, eljárásairól: valamennyi tantárgy vonatkozásában, ügyelve mindenkor az úgynevezett humán-, reáltárgyak arányos szerepeltetésére.*
5. *Jelentőségénél fogva permanens feladatunknak kell tekintenünk a nemzeti alaptantervvel, a tantervelmélet problémakörével, az iskolastruktúránkban végbemenő változások gyakorlati következményeivel való foglalkozást is.*
6. *Igényes elemzésekkel elő kell segítenünk pedagógusaink tudatos és szakszerű eligazodását az egyre szaporodó alternatív tantervek, tankönyvek és munkafüzetek átláthatatlan világában.*
7. *Helyt kell adnunk továbbra is a tudományos igényű fölméréseken, eredményvizsgálato-
kon alapuló rövid tanulmányoknak (maximum 8-10 lapnyi terjedelemben!), ha azok valóban közérdekű és fontos iskolai témákban adnak útbaigazítást a gyakorlat számára.*
8. *Nem térhetünk ki - iskoláink tartalmi munkájának szempontjából sem - a pedagógus-
személyiség, a nevelőtestület, az iskolavezetés problémái elől sem.*
9. *Hasonló megfontolásból ugyancsak jelentős feladatunknak kell tekintenünk az osztályfő-
nöki munkával, a napközi, az ifjúsági szervezetek helyzetével, problémáival való foglalkozást és törődést is.*
10. *Még hosszú ideig rendkívül fontosnak és időszerűnek tartjuk a tehetséggondozás, a
gyermekvédelem problémáit is: a diagnózistól egészen a terápiáig.*
11. *Mindenképpen támogatnunk kell az élményt nyújtó, a belemagyarázásoktól mentes iroda-
lom- és történelemtanítási törekvéseket, a beszédkészséget központba állító idegennyelv-
tanítási eljárásokat és módszereket, a gyermekek sikerélményét fokozó matematikatanítási
megoldásokat.*
12. *Az eddiginél nagyobb teret kell biztosítanunk a természettudományos tárgyak eredményes
módszereinek a bemutatására és a személyiségformálásban betöltött szerepük meg-
világítására.*
13. *Elő kell segítenünk nemzeti, iskolai és egyéb ünnepeink méltó megünneplését: a tudatos
igényességgel készült, magas színvonalú műsoros összeállítások, forgatókönyvek közrea-
dásával.*
14. *Az „Örökség” rovatunk továbbra is a ma iskolagyakorlatát kívánja gazdagítani, erősí-
teni a múlt pedagógiai értékeinek a megidézésével, beleértve természetesen az egyházak,
a határainkon túl élő magyarság iskolakultúrájának értékeit is.*
15. *Szorgalmaznunk kell, azt is, hogy folyóiratunk „Szemle” rovata egy széles körű kitekintés
fóruma lehessen, ahol nemcsak a legújabb szaktudományi, módszertani kiadványok, tan-
könyvek, munkafüzetek elemző ismertetése látna napvilágot, hanem helyt kapnának a je-
lentős pedagógiai, kulturális programokról, rendezvényekről, külföldi tapasztalatokról,
iskoláinkat közvetlen érintő közoktatási és tanárképzési aktualitásokról szóló információk
is.*

A tennivalónk – amint láthatjuk – nem kevés! Meggyőződésünk azonban, hogy ki-ki a maga területén, intézményében nagyon is sokat tehet azért, hogy laptervi célkitűzéseink valóra válhassanak. Ezt az aktív közreműködést kérjük ezúton is, nemcsak a közvetlen munkatársainktól – hisz az ő esetükben ez a legtermészetesebb –, hanem a lapunkat pártoló-olvasó iskoláinktól, tanárkollégáinktól is: folyóiratunk színvonalának további emelése és fennmaradása érdekében.

*Dr. Dobcsányi Ferenc
főszerkesztő*

